

ÇALIŞANLARIN İŞ SAĞLIĞI VE GÜVENLİĞİ EĞİTİMLERİNİN USUL VE ESASLARI HAKKINDA YÖNETMELİK

BİRİNCİ BÖLÜM

Başlangıç Hükümleri

Amaç

MADDE 1 – (1) Bu Yönetmeliğin amacı, çalışanlara verilecek iş sağlığı ve güvenliği eğitimlerinin usul ve esaslarını düzenlemektir.

Kapsam

MADDE 2 – (1) Bu Yönetmelik, 20/6/2012 tarihli ve 6331 sayılı İş Sağlığı ve Güvenliği Kanunu kapsamında bulunan işyerlerini, bu işyerlerinde çalışanlara eğitim verecek kişi, kurum ve kuruluşları kapsar.

Dayanak

MADDE 3 – (1) Bu Yönetmelik, 6331 sayılı Kanunun 16 ncı, 17 nci, 18 inci ve 30 uncu maddeleri ile 1 sayılı Cumhurbaşkanlığı Teşkilatı Hakkında Cumhurbaşkanlığı Kararnamesinin 86 ncı, 90 ıncı ve 508 inci maddelerine dayanılarak hazırlanmıştır.

Tanımlar

MADDE 4 – (1) Bu Yönetmelikte geçen;

- a) Bakanlık: Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığını,
 - b) Ders saati: En az 45 dakikalık ders ve 15 dakikalık ara dinlenmeden oluşan zaman dilimini,
 - c) İşe başlama eğitimi: Çalışan fiilen çalışmaya başlamadan önce, çalışanın yapacağı işi, varsa kullanacağı iş ekipmanını, çalışma ortamından kaynaklanan riskler ve işyerine özgü iş sağlığı ve güvenliği tedbirlerini içeren konularda uygulamalı ve yüz yüze olarak verilen eğitimi,
 - ç) Kanun: 20/6/2012 tarihli ve 6331 sayılı İş Sağlığı ve Güvenliği Kanununu,
 - d) Temel eğitim: Asgari Ek-1’de belirtilen konuları içeren ve düzenli aralıklarla tekrarlanan eğitimi,
 - e) Uzaktan eğitim: İletişim teknolojileri aracılığıyla elektronik ortamda gerçekleştirilen eğitim faaliyetlerini,
- ifade eder.

İKİNCİ BÖLÜM

İşveren ve Çalışan Yükümlülükleri

İşverenin yükümlülükleri

MADDE 5 – (1) İşveren, çalışanların işe başlama eğitimleri ile temel eğitimleri almasını sağlar.

(2) İşveren, çalışanların iş sağlığı ve güvenliği eğitimlerine ilişkin aşağıdaki hususları sağlamakla yükümlüdür:

- a) Programları hazırlamak ve uygulamak.
- b) Eğitimler için uygun yer, araç ve gereçleri temin etmek.
- c) Çalışanların bu programlara katılmasını sağlamak ve katılımları eğitim katılım tutanağı ile kayıt altına almak.
- ç) Program sonunda katılanlar için eğitim belgesi düzenlemek.

d) Eğitimleri, değişen ve ortaya çıkan yeni risklere uygun olarak yenilemek, gerektiğinde ve düzenli aralıklarla tekrarlanmasını sağlamak.

(3) İşveren, çalışanlarda iş sağlığı ve güvenliğine yönelik bilgi, tutum ve davranış değişikliği oluşturabilecek nitelikte eğitimlerin verilmesini sağlamakla yükümlüdür.

(4) İşveren, tehlikeli ve çok tehlikeli sınıfta yer alan işyerlerinde; yapılacak işlerde karşılaşılabilecek sağlık ve güvenlik riskleri ile ilgili yeterli bilgi ve talimatları içeren eğitimin alındığına dair belge olmaksızın, başka işyerlerinden çalışmak üzere gelen çalışanları işe başlatabilir.

(5) İşveren, iş sağlığı ve güvenliği eğitimlerinin maliyetini çalışanlara yansıtamaz.

(6) İş sağlığı ve güvenliği eğitimlerinde geçen süre çalışma süresinden sayılır. Eğitim sürelerinin haftalık çalışma süresinin üzerinde olması hâlinde, bu süreler 22/5/2003 tarihli ve 4857 sayılı İş Kanununun 41 inci maddesi kapsamında fazla sürelerle çalışma veya fazla çalışma olarak değerlendirilir.

Çalışanların yükümlülükleri

MADDE 6 – (1) Çalışanların, iş sağlığı ve güvenliği eğitimleri ile ilgili yükümlülükleri şunlardır:

a) Uygulamaya konulan eğitim programları çerçevesinde iş sağlığı ve güvenliği eğitimlerine katılmak.

b) Eğitimleri düzenli takip etmek.

c) Eğitimlerin verimli olması için gereken dikkat ve özeni göstermek.

ç) İşveren tarafından uygulanan ölçme ve değerlendirmelere katılmak.

d) Eğitimlerde edindiği bilgileri yaptığı iş ve işlemlerde uygulamak ve bu konudaki talimatlara uymak.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

İşe Başlama Eğitimleri

İşe başlama eğitimleri

MADDE 7 – (1) İşveren, çırak ve stajyerler de dahil olmak üzere tüm çalışanların fiilen çalışmaya başlamadan önce, işe başlama eğitimi almasını sağlar.

(2) İşe başlama eğitimleri; çalışanın yapacağı iş, varsa kullanacağı iş ekipmanı, çalışma ortamından kaynaklanan riskler ve işyerine özgü iş sağlığı ve güvenliği tedbirlerine ilişkin konuları içerir.

(3) Bu eğitim, çalışanın tehlike ve risklere karşı korunmasını sağlayacak nitelikte, uygulamalı ve yüz yüze olarak verilir.

(4) Bu eğitimler; işveren, işyerinde sağlık ve güvenlik hizmetini yürüten iş güvenliği uzmanları ile işyeri hekimleri veya işveren tarafından görevlendirilen bilgi sahibi ve deneyimli çalışanlar tarafından verilir.

(5) İşe başlama eğitimi her çalışan için en az iki saat olarak düzenlenir. Bu eğitimlerde geçen süre temel eğitim süresinden sayılmaz.

(6) Tamamlanan işe başlama eğitimi; eğitim veren kişi, çalışan ve işverenin veya vekilinin imzası ile tutanak altına alınır. Çalışanın özlük dosyasında saklanır.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Temel Eğitimler

Temel eğitimler

MADDE 8 – (1) İşveren, temel eğitimlerin çalışan işe başladıktan sonra en kısa sürede verilmesini sağlar. Bu süre işyerindeki sağlık ve güvenlik riskleri göz önünde bulundurularak işveren tarafından belirlenir. Ancak bu süre iş akdinin yapılmasından itibaren mücbir sebepler haricinde bir aydan fazla olamaz.

Temel eğitimin konuları

MADDE 9 – (1) Temel eğitim, asgari Ek-1’de yer alan konuları içerir.

(2) Eğitim konularının içeriği katılımcıların eğitim seviyelerine uygun, çalışanların bildikleri, tanıdıkları iş ve çalışma ortamı öğeleri kullanılarak hazırlanır.

(3) Ek-1’deki konuların anlatımında eğitime katılacakların ihtiyacı olan ve işyerinin faaliyet alanında yer alan hususlar göz önünde bulundurulur.

(4) Ek-1’de yer alan dördüncü konu başlığının içeriği; işyerinin risk değerlendirmesi dokümanı, acil durum planı, bulunması halinde patlamadan korunma dokümanı ve iş sağlığı ve güvenliği mevzuatı kapsamında hazırlanan diğer dokümanlar dikkate alınarak işe ve işyerine özgü hazırlanır.

(5) Asgari Ek-1’de yer alan konu başlıkları ve içeriklere ilave olarak; sektöre, işyerindeki iş organizasyonuna, işin yürütüm şekline veya iş süreçlerinde kullanılan madde, malzeme, makine, araç, gereç, cihaz, teçhizat veya sistemlerle ilgili çalışanların iş sağlığı ve güvenliğini etkileyebilecek konular ile çalışanların mesleki gereksinimlerine yönelik diğer konular temel eğitim konularına eklenebilir. Bu kapsamda eklenen ilave konular nedeniyle, 13 üncü maddenin birinci fıkrasında belirtilen eğitim süresi, ilave edilen konuların kapsamı ve niteliği doğrultusunda işveren tarafından makul ölçüde artırılır.

Temel eğitimi verebilecek kişi ve kuruluşlar

MADDE 10 – (1) Temel eğitimler aşağıda belirtilen kişi ve kuruluşlar tarafından verilir:

a) İşyerinde sağlık ve güvenlik hizmetini yürüten iş güvenliği uzmanları ile işyeri hekimleri.

b) Çalışma ve Sosyal Güvenlik Eğitim ve Araştırma Merkezi.

c) Üniversiteler ile kamu kurum ve kuruluşlarının eğitim birimleri.

ç) Kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşları.

d) İşçi, işveren ve kamu görevlileri kuruluşları veya bu kuruluşlarca kurulan eğitim vakıfları ve ortaklaşa oluşturdukları eğitim merkezleri.

e) Çalışanlara ücretsiz eğitim hizmeti veren ve kamu yararına kuruluş statüsüne haiz, eğitim amaçlı kurulmuş vakıflar.

(2) Eğiticilerin uzmanlık alanının Ek-1’de yer alan konulara uygun olması şartı aranır. Birinci fıkranın (ç), (d) ve (e) bentlerinde belirtilen kurum ve kuruluşlar bu eğitimleri bünyelerinde görevli; işyeri hekimliği ve iş güvenliği uzmanlığı eğitici belgesine, iş güvenliği uzmanlığı belgesine veya işyeri hekimliği belgesine sahip kişiler aracılığı ile gerçekleştirir.

(3) Uzaktan eğitim yöntemi kullanılarak verilebilecek temel eğitim konularının içeriği birinci fıkrada yer alan kişi, kurum ve kuruluşlarca hazırlanır.

Temel eğitim programının hazırlanması

MADDE 11 – (1) İşveren, eğitim faaliyetlerini gösteren, verilecek eğitimlerin konusu, hangi tarihlerde ve nerede düzenleneceği, eğitimin süresi, eğitime kimlerin katılacağı, eğitimin hedefi ve amacının yer aldığı yıllık eğitim programlarının hazırlanmasını sağlar ve onaylar.

(2) Eğitim programlarının hazırlanmasında çalışanların veya temsilcilerinin görüşleri alınır.

(3) İlgili mevzuatın değişmesi, değişen şartlara göre yeni risklerin ortaya çıkması veya işe yeni alım durumlarında yıllık eğitim programları güncellenir.

Temel eğitimin düzenlenmesi

MADDE 12 – (1) Eğitim, çalışanların kolayca anlayabileceği şekilde bireysel ya da gruplar halinde düzenlenir.

(2) Ek-1’de yer alan birinci, ikinci ve üçüncü konu başlıkları tüm işyerleri için uzaktan, yüz yüze veya iki yöntemin bir arada kullanılmasıyla verilebilir. İşveren, teknik olanaklar ve çalışanların ihtiyacı doğrultusunda yöntemi belirler.

(3) Ek-1’de yer alan dördüncü konu başlığı;

a) Az tehlikeli sınıfta yer alan işyerlerinde uzaktan, yüz yüze veya iki yöntemin bir arada kullanılmasıyla,

b) Tehlikeli ve çok tehlikeli sınıfta yer alan işyerlerinde yüz yüze, verilir.

(4) Eğitimlerin uzaktan eğitim yöntemi kullanılarak verilmesi halinde çalışanların uzaktan eğitim sistemine giriş ve çıkışları, sistemde geçirdikleri süreler, ölçüm ve değerlendirme sonuçları, çalışanların eğitimin ne kadarını tamamladığı ve benzeri veriler kayıt altına alınır, izlenir ve raporlanır.

(5) İşveren, uzaktan eğitim sisteminin;

a) Kullanıcıların ulaşmakta güçlük çekmeyeceği, kullanıcı talebini karşılayabilir, yönetilebilir ve izlenebilir,

b) İleri sarma, sekme veya pencere kapatma gibi eğitimin verimliliğini olumsuz etkileyecek hususları önleyecek,

c) Belirli periyotlarda kısa soru veya önemli bilgi ve benzeri açılır pencereler aracılığıyla çalışanın eğitime aktif olarak katılımını destekleyecek, nitelikte olmasını sağlar.

Temel eğitimin süresi ve tekrarlanma periyodu

MADDE 13 – (1) Temel eğitimler, işyeri tehlike sınıfına göre her çalışana asgari olarak aşağıda belirtilen sürelerde verilir:

a) Az tehlikeli sınıfta yer alan işyerleri için en az 8 ders saati.

b) Tehlikeli sınıfta yer alan işyerleri için en az 12 ders saati.

c) Çok tehlikeli sınıfta yer alan işyerleri için en az 16 ders saati.

(2) Birinci fıkrada belirtilen eğitim sürelerinin asgari olarak Ek-1’de yer alan konulara göre dağılımında işyerinde yürütülen faaliyetler esas alınır.

(3) Ek-1’de yer alan dördüncü konu başlığına ayrılan süre, toplam temel eğitim süresi içerisinde az tehlikeli sınıfta yer alan işyerleri için iki ders saatinden, tehlikeli sınıfta yer alan işyerleri için üç ders saatinden ve çok tehlikeli sınıfta yer alan işyerleri için dört ders saatinden az olamaz.

(4) Eğitim sürelerinin bütün olarak değerlendirilmesi esas olmakla birlikte bir ders saatinden az olmamak kaydıyla işyerindeki vardiya ve benzeri iş programları da dikkate alınarak farklı zaman dilimlerinde de değerlendirilebilir.

(5) Temel eğitimler, değişen ve ortaya çıkan yeni riskler de dikkate alınarak aşağıda belirtilen düzenli aralıklarla tekrarlanır:

- a) Çok tehlikeli sınıfta yer alan işyerlerinde yılda en az bir defa.
- b) Tehlikeli sınıfta yer alan işyerlerinde iki yılda en az bir defa.
- c) Az tehlikeli sınıfta yer alan işyerlerinde üç yılda en az bir defa.

(6) Çalışma yeri veya iş değişikliği, iş ekipmanının değişmesi, yeni teknoloji uygulanması gibi durumlar nedeniyle ortaya çıkacak risklerle ilgili eğitimler beşinci fıkrada belirtilen aralıklar beklenmeksizin verilir.

Yüz yüze verilecek temel eğitim mekânının nitelikleri

MADDE 14 – (1) İşveren, yüz yüze verilecek temel eğitimlerde aşağıdaki şartları sağlar:

- a) Uygulamaların da yapılmasına imkân verecek uygun ve yeterli bir mekân.
- b) Eğitim mekânlarında, uygun termal konfor şartları ve yeterli aydınlatma.
- c) Eğitimde kullanılmak üzere günün teknolojisine uygun araç ve gereçler.

Temel eğitimin ölçme ve değerlendirme usulleri

MADDE 15 – (1) İşverenin kendi belirleyeceği bir yöntem ile bireysel seviye tespiti yapılarak çalışanların temel eğitim öncesi seviyesi belirlenir.

(2) Temel eğitimin sonunda ölçme ve değerlendirme yapılır. Ölçme ve değerlendirme kapsamındaki değerlendirme sınavları; uzaktan, yüz yüze veya iki yöntem bir arada kullanılarak yapılabilir.

(3) Sınavlarda 100 puan üzerinden en az 60 puan alan katılımcılar başarılı sayılır. İlk sınavda başarısız olan katılımcılar en fazla iki defa daha ilgili sınavlara katılabilir. Bu sınavlarda başarısız olan katılımcılar temel eğitime yeniden katılmak zorundadır.

(4) İşveren eğitimlerin etkinliğine dair değerlendirme yapar. Değerlendirme sonuçlarına göre ihtiyaç duyulması halinde, eğitim programında veya eğitimcilerde değişiklik yapılır veya eğitim tekrarlanır.

Temel eğitimin belgelendirilmesi

MADDE 16 – (1) İşveren yüz yüze verilen temel eğitimlerde çalışanların katılımlarını; eğitimin düzenlendiği yer ve tarih, katılımcıların adı, soyadı ve imzası, eğiticinin adı, soyadı ve imzası ile eğitimin süresi, eğitimde yer alan konu başlıklarını içerecek şekilde belgeler.

(2) Temel eğitimlerin uzaktan eğitim yöntemi kullanılarak verilmesi halinde çalışanların katılımları 12 nci maddenin dördüncü fıkrasında belirtilen verilerle kayıt altına alınır.

(3) Düzenlenen temel eğitimler Ek-2’de yer alan örneğine uygun şekilde belgelendirilerek çalışanın özlük dosyasında saklanır.

(4) Çalışanın işten ayrılırken talep etmesi halinde temel eğitim belgesinin bir örneği işveren tarafından imzalanarak çalışana teslim edilir. Belgenin mümkün olan en kısa sürede verilmesinden ve belgede yer alan bilgilerin doğruluğundan işveren sorumludur.

(5) Eğitimlerin 10 uncu maddenin birinci fıkrasında sayılan kurum veya kuruluş tarafından verilmesi durumunda bu kurum veya kuruluşun unvanı da temel eğitim belgesinde yer alır.

BEŞİNCİ BÖLÜM

Çeşitli ve Son Hükümler

Eğitimlerin belgelendirilmesi

MADDE 17 – (1) İşveren, bu Yönetmelik kapsamında gerçekleştirilen bilgilendirme ve diğer eğitimlerin tamamını belgelendirerek çalışanın özlük dosyasında saklanmasını sağlar.

(2) Kanun kapsamında yayımlanan diğer yönetmeliklerde çalışanlara ayrıca verilmesi gereken eğitimler çalışan ve işverenin imzası ile eğitim içeriği belirtilerek belgelendirilir. Çalışanın özlük dosyasında saklanır.

Bilgi yenileme eğitimi

MADDE 18 – (1) Herhangi bir sebeple altı aydan fazla süreyle işten uzak kalanlara, tekrar işe başlatılmadan önce Ek-1'in dördüncü konu başlığı kapsamında bilgi yenileme eğitimi verilir.

İş kazası geçiren veya meslek hastalığına yakalanan çalışana verilecek ilave eğitim

MADDE 19 – (1) İş kazası geçiren veya meslek hastalığına yakalanan çalışana işe dönüşünde çalışmaya başlamadan önce, kazanın veya meslek hastalığının sebepleri, korunma yolları ve güvenli çalışma yöntemleri ile ilgili ilave eğitim verilir.

Özel politika gerektiren grupların ve özel görevi bulunan çalışanların eğitimi

MADDE 20 – (1) İşyerinde 15 yaşını bitirmiş ancak 18 yaşını doldurmamış genç çalışanlar, yaşlı, engelli, gebe veya emziren çalışanlar gibi özel politika gerektiren grupların özellikleri dikkate alınarak gerekli eğitimler verilir.

(2) Destek elemanlarına ve çalışan temsilcilerine, görevlendirilecekleri konularla ilgili eğitim verilir.

Çırac ve stajyerlerin eğitimi

MADDE 21 – (1) Çırac ve stajyerlerin eğitim ve bilgilendirilmelerinden uygulamalı eğitim alınan işyerinin işvereni sorumludur. Ancak işverenin kabul etmesi halinde çırac ve stajyerlerin eğitimini devam ettirdiği eğitim ve öğretim kurumunda tamamladığı iş sağlığı ve güvenliği dersleri veya kursları temel eğitim yerine geçer.

Asıl işveren ve alt işveren ilişkisinin bulunduğu işyerlerinde çalışanların iş sağlığı ve güvenliği eğitimleri

MADDE 22 – (1) 4857 sayılı Kanunun 2 nci maddesinin yedinci fıkrasında belirtilen asıl işveren alt işveren ilişkisi kurulan işyerlerinde, her işveren kendi çalışanlarının iş sağlığı ve güvenliği eğitimlerinin verilmesinden sorumludur. Bu işyerlerinde alt işverenin çalışanlarının eğitimleri ile ilgili asıl işveren alt işverence bilgilendirilir. Asıl işveren, alt işverenin çalışanlarının iş sağlığı ve güvenliği eğitimlerine dair belgeleri kontrol etmekle yükümlüdür. Ayrıca asıl işveren, alt işverenin çalışanlarına işe başlamadan önce Ek-1'in dördüncü konu başlığı kapsamında bilgilendirme yapar.

Geçici iş ilişkisi bulunan işyerlerinde çalışanların iş sağlığı ve güvenliği eğitimleri

MADDE 23 – (1) 4857 sayılı Kanunun 7 nci maddesinde yer alan geçici iş ilişkisinde, geçici bir süre ile çalışanları kendi işyerinde çalıştırmak üzere devralan işveren, devraldığı çalışanların iş sağlığı ve güvenliği eğitimlerinin verilmesinden sorumludur. Ayrıca geçici bir süre ile çalışanları kendi işyerinde çalıştırmak üzere devralan işveren, devraldığı çalışanları ve işverenlerine Ek-1'in dördüncü konu başlığı kapsamında bilgilendirme yapar.

Çalışanın işyerinin değişmesi

MADDE 24 – (1) Bir işyerinde temel eğitimi tamamladıktan sonra yaptığı iş değişmeden yeni bir işyerinde çalışmaya başlayan çalışan, Ek-1’de yer alan eğitim programının tamamı tekrarlanmaksızın dördüncü konu başlığında yer alan konularda eğitilir. Çalışanın daha önceki işyerinde temel eğitimi tamamladığına dair belgelerinin kontrolünden işveren sorumludur. Bu çalışanların temel eğitimleri, çalışanın eğitimi tamamladığı tarihten itibaren yeni başladığı işyerinin tehlike sınıfına göre 13 üncü maddenin beşinci fıkrasında belirtilen düzenli aralıklar süresince geçerlidir. İşveren ayrıca bu çalışanların işe başlama eğitimi almasını sağlar.

Elektronik imza ve arşiv

MADDE 25 – (1) Bu Yönetmelik kapsamında hazırlanan belgeler; 15/1/2004 tarihli ve 5070 sayılı Elektronik İmza Kanununa uygun olarak imzalanabilir, eğitimlere ilişkin belgeler elektronik ve benzeri ortamlarda hazırlanıp arşivlenebilir.

Yürürlükten kaldırılan yönetmelik

MADDE 26 – (1) 15/5/2013 tarihli ve 28648 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Çalışanların İş Sağlığı ve Güvenliği Eğitimlerinin Usul ve Esasları Hakkında Yönetmelik yürürlükten kaldırılmıştır.

Geçerli eğitimler

GEÇİCİ MADDE 1 – (1) Bu Yönetmeliğin yürürlüğe girdiği tarihten önce 26 ncı madde ile yürürlükten kaldırılan Yönetmelik kapsamında verilen tüm eğitim ve bilgilendirmeler geçerli sayılır. Ancak bu Yönetmeliğin yürürlüğe girdiği tarihten önce 8 inci maddenin birinci fıkrası kapsamında verilen eğitimler için hazırlanan eğitim belgeleri 13 üncü maddenin beşinci fıkrasında belirtilen düzenli aralıklar süresince geçerlidir.

(2) Bu Yönetmeliğin yürürlüğe girdiği tarihten önce verilen ancak belgelendirilemeyen eğitim ve bilgilendirmeler bu Yönetmeliğin yürürlüğe girmesinden sonra bir ay içerisinde belgelendirilir.

Yürürlük

MADDE 27 – (1) Bu Yönetmelik yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

Yürütme

MADDE 28 – (1) Bu Yönetmelik hükümlerini Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı yürütür.

EK-1
EĞİTİM KONULARI TABLOSU

EĞİTİM KONULARI
1. Genel konular a) Çalışma mevzuatı ile ilgili bilgiler b) Çalışanların yasal hak ve sorumlulukları c) İşyeri temizliği ve düzeni ç) İş kazası ve meslek hastalığından doğan hukuki sonuçlar
2. Sağlık konuları a) Meslek hastalıklarının sebepleri b) Hastalıktan korunma prensipleri ve korunma tekniklerinin uygulanması c) Biyolojik ve psikososyal risk etmenleri ç) İlk yardım d) Bağımlılık yapıcı maddelerin zararları ve teknoloji bağımlılığı
3. Teknik konular a) Kimyasal, fiziksel ve ergonomik risk etmenleri b) Elle kaldırma ve taşıma c) Parlama ve patlama ç) Yangın ve yangından korunma d) İş ekipmanlarının güvenli kullanımı e) Ekranlı araçlarla çalışma f) Elektrik, tehlikeleri, riskleri ve önlemleri g) İş kazalarının sebepleri ve korunma prensipleri ile tekniklerinin uygulanması ğ) Sağlık ve güvenlik işaretleri h) Kişisel koruyucu donanım kullanımı ı) İş sağlığı ve güvenliği genel kuralları ve güvenlik kültürü i) Acil durumlar, tahliye ve kurtarma
4. İşe ve işyerine özgü riskler ve risk değerlendirmesine dayalı konular a) İşyerinin acil durum planı, risk değerlendirmesi dokümanı, bulunması halinde patlamadan korunma dokümanı ve iş sağlığı ve güvenliği mevzuatı kapsamında hazırlanan diğer dokümanlarda belirlenmiş olan hususlar, b) Çalışanın yaptığı işe özgü hususları içeren yüksekte çalışma, kapalı ortamda çalışma, yangın, radyasyon riskinin bulunduğu ortamlarda çalışma, kaynakla çalışma, özel risk taşıyan ekipman ile çalışma, kanserojen veya mutajen maddelerle, kimyasal veya biyolojik etkenlerle çalışma ve benzeri konular.

EK-2
TEMEL EĞİTİM BELGESİ

(ÖN YÜZ) TEMEL EĞİTİM BELGESİ İşbu belge, (çalışanın adı, soyadı ve unvanı) adına Çalışanların İş Sağlığı ve Güvenliği Eğitimlerinin Usul ve Esasları Hakkında Yönetmelik kapsamında (Eğitimi veren kişi/kurum/kuruluş) tarafından ../../.... tarihinde gerçekleştirilen temel eğitim sonunda düzenlenmiştir. Belge düzenlenme tarihi: Eğitimin süresi: Eğitimin türü: İlk defa verilen temel eğitim ☐ Tekrar verilen temel eğitim ☐ Eğitimin şekli: Uzaktan ☐ (Başlık) Yüz yüze ☐ (Başlık) Eğiticilerin adı soyadı ve unvanı: Eğiticilerin imzası: Çalışanın işyerinin unvanı: İşverenin/işveren vekilinin adı soyadı: İşveren/işveren vekilinin imzası:	(ARKA YÜZ) EĞİTİM KONULARI 1. Genel konular a) Çalışma mevzuatı ile ilgili bilgiler b) Çalışanların yasal hak ve sorumlulukları c) İşyeri temizliği ve düzeni ç) İş kazası ve meslek hastalığından doğan hukuki sonuçlar 2. Sağlık konuları a) Meslek hastalıklarının sebepleri b) Hastalıktan korunma prensipleri ve korunma tekniklerinin uygulanması c) Biyolojik ve psikososyal risk etmenleri ç) İlk yardım d) Bağımlılık yapıcı maddelerin zararları ve teknoloji bağımlılığı 3. Teknik konular a) Kimyasal, fiziksel ve ergonomik risk etmenleri b) Elle kaldırma ve taşıma c) Parlama, patlama ç) Yangın ve yangından korunma d) İş ekipmanlarının güvenli kullanımı e) Ekranlı araçlarla çalışma f) Elektrik, tehlikeleri, riskleri ve önlemleri g) İş kazalarının sebepleri ve korunma prensipleri ile tekniklerinin uygulanması ğ) Sağlık ve güvenlik işaretleri h) Kişisel koruyucu donanım kullanımı ı) İş sağlığı ve güvenliği genel kuralları ve güvenlik kültürü i) Acil durumlar, tahliye ve kurtarma 4. İşe ve işyerine özgü riskler ve risk değerlendirmesine dayalı konular a) İşyerinin acil durum planı, risk değerlendirmesi dokümanı, bulunması halinde patlamadan korunma dokümanı ve iş sağlığı ve güvenliği mevzuatı kapsamında hazırlanan diğer dokümanlarda belirlenmiş olan hususlar, b) Çalışanın yaptığı işe özgü hususları içeren yüksekte çalışma, kapalı ortamda çalışma, yangın, radyasyon riskinin bulunduğu ortamlarda çalışma, kaynakla çalışma, özel risk taşıyan ekipman ile çalışma, kanserojen veya mutajen maddelerle, kimyasal veya biyolojik etkenlerle çalışma ve benzeri konular.
--	---